ЛІВОБЕРЕЖНА УКРАЇНА

Гетьманування Івана Мазепи (1687 – 1709)

- У <u>1687 р.</u> І. Мазепа підписав з Московським царством <u>Коломацькі статті</u>, які обмежували права та привілеї Гетьманщини. В основі Коломацьких статей були <u>Глухівські статті</u> Д. Многогрішного.
- І. Мазепа один з найбагатших феодалів у Європі, високоосвічена людина. Займався активною культурно-просвітницькою діяльністю: будував та реставрував православні храми, побудував корпус Києво-Могилянської колегії й домігся надання йому у 1701 р. статусу академії. І. Мазепа мріяв про об'єднання України під своєю владою, сприяв формуванню аристократичної верхівки українського суспільства, тобто перетворення козацької старшини на освічену шляхетську верству «бунчукових товаришів». У 1701 р. І. Мазепа видав універсал про запровадження на Лівобережжі дводенної на тиждень панщини, що означало початок повернення до закріпачення селян.
- У <u>1704 р.</u> війська І. Мазепи, придушивши антипольське повстання С. Палія, зайняли Правобережжя., яке перейшло під владу гетьмана. До 1709 р. І. Мазепа фактично був гетьманом об'єднаної України.
- У <u>1689 р.</u> І. Мазепа брав участь у другому Кримському поході українських та російських військ у Крим, який також зазнав невдачі. У **1700 р.** розпочалася Північна війна. Українські козаки були змушені воювати на боці росіян у Прибалтиці.
- У<u>1708 р.</u> І. Мазепа разом із кошовим отаманом Запорозької Січі <u>К. Гордієнком</u> переходить на бік ворога Росії шведського короля Карла XII. У результаті російські війська у <u>листопаді 1708 р.</u> вщент розгромили гетьманську столицю <u>Батурин</u> та <u>14 травня 1709 р.</u> знищили <u>Чортомлицьку Запорозьку Січ</u>. На І.Мазепу було накладене церковне прокляття анафема.

Вирішальна битва між російськими військами і військами шведів та І. Мазепи відбулася **27 червня 1709 р.** під **Полтавою**. Російські війська здобувають перемогу. Карл XII та І.Мазепа втікають до Молдовського князівства у м. Бендери, де у 1709 р. і помирає І.Мазепа.

Визначте територію, на яку поширювалась влада І. Мазепи та місце битви під Полтавою

Гетьманування Івана Скоропадського (1708 – 1722). У <u>1708 р.</u> за згодою російського царя Петра І був обраний гетьманом <u>І.Скоропадський</u>. За його правління контроль Москви над Україною посилився. У <u>1709 р.</u> були підписані <u>«Решетилівські статті»</u>, що загально підтверджували «права та вольності» Гетьманщини царським указом з обіцянкою їх конкретизувати. Гетьманська столиця була перенесена з Батурина в <u>Глухів</u> (ближче до Росії). У <u>1722 р.</u> Петро І заснував <u>Малоросійську Колегію</u>, яка повністю визначала діяльність гетьмана. Очолив Малоросійську колегію генерал <u>С.Вельямінов</u>. У 1722 р. І.Скоропадський помер.

Діяльність наказного гетьмана Павла Полуботка (1722 – 1724). У <u>1722 р. наказним гетьманом</u> став чернігівський полковник <u>П.Полуботок</u>. У <u>1723 р.</u> П.Полуботком були складені <u>Коломацькі чолобитні</u> — звернення до Петра I з вимогою відновлення давніх прав України. П.Полуботок був викликаний до російської столиці м. Санкт-Петербург, заарештований і помер у 1724 р. у в'язниці.

Гетьманування Данила Апостола (1727 – 1734). У <u>1727 р.</u> була скасована Малоросійська Колегія. Були проведені вибори гетьмана. Ним став миргородський полковник **Данило Апостол**. Діяльність гетьмана регламентувалась

«Рішительними пунктами» - одностороннім царським указом <u>1727 р.</u> У 1734 р. Д.Апостол домігся повернення в Україну під гетьманську булаву запорозьких козаків, які заснували **Нову Січ** на р. Підпільній. У 1734 р. помер Д.Апостол.

Правління Гетьманського Уряду (1734 – 1750). Після смерті Д.Апостола російська імператриця Анна Іоаннівна заборонила обирати нового гетьмана й створила так зване **Правління гетьманського уряду**.

Гетьманування у вигнанні Пилипа Орлика. За І. Мазепою до Бендер пішло близько 50 представників козацької старшини, майже 500 козаків із Гетьманщини та понад 4 тис. запорожців. Вони обирають <u>5 квітня 1710 р. П. Орлика гетьманом України</u> (у вигнанні). У квітні 1710 р. П. Орлик укладає з козацькою старшиною та запорозькими козаками «Пакти й Конституції прав і вольностей Війська Запорізького» («Конституція П. Орлика», «Бендерська конституція»). На початку 1711 р. П. Орлик розпочинає спільний похід запорожців і татар проти росіян в Україні. У 1711 р. Росія і Туреччина підписують Прутський мирний договір. Інтереси України не були враховані і П. Орлик залишається «гетьманом» у вигнанні.

ПРАВОБЕРЕЖНА Україна

Повстання Семена Палія (1702 — 1704). У 1699 р. до Польщі відійшло Поділля, яке до цього перебувало під владою Туреччини. У результаті вся Правобережна Україна опинилася у складі Речі Посполитої. Польський сейм прийняв рішення про ліквідацію козацтва на Правобережжі. У результаті у 1702 р. спалахнуло повстання за відновлення козацького стану. Повстання очолив фастівський полковник С. Палій. Для придушення повстання поляки попросили допомоги у росіян. У 1704 р. за наказом російського царя лівобережний гетьман І. Мазепа придушив повстання та встановив свою владу на Правобережжі.

Після смерті І. Мазепи та поразки П.Орлика система міжнародних договорів 1711-1724 рр. остаточно визнала права Польщі на володіння Правобережжям. У <u>1713</u> р. на Правобережжі за рішенням сейму Речі Посполитою остаточно було ліквідовано козацтво.

Розвиток культури та освіти

У<u>1674 р.</u> у друкарні Києво-Печерської Лаври був виданий <u>«Синопсис»</u> - нарис вітчизняної історії (з російської погляду), що фактично став першим систематизованим підручником з історії. У першій половині XVIIIст. з'являються козацькі літописи: <u>«Літопис Самовидця»</u>, <u>Г. Граб'янки</u>, <u>С. Величка.</u> Козацькі літописи описують події з середини XVII ст. по початок XVIII ст.

У <u>1701 р.</u> Києво-Могилянській колегіум отримав статус <u>академії</u>. У <u>XVIIIст</u>. діє <u>Ф.</u> <u>Прокопович</u> — ректор Києво-Могилянської академії, математик, фізик, один з перший в Росії застосував мікроскоп та телескоп.

Письменники та їхні найвідоміші твори: <u>Л.Баранович</u> - «Нова міра старої віри», <u>С.Величко</u> - «Сказание о войне казацкой с поляками» (1-ша частина козацького літопису Самійла Величка), <u>І. Гізель</u> — «Правдива віра».

В архітектурі з другої половини XVIIст. до кінця XVIIІст. переважає стиль «козацького бароко».

У живописі переважає <u>монументальний живопис</u> портретна галерея Успенського собору Києво-Печерської лаври, оздоблення церкви Св. Юра у Дрогобичі.

Українські митці: <u>І. Щирський</u>- визначний гравер на міді доби бароко; **О. Тарасевич – гравер**, якому належить 40 гравюр «Києво-Печерського патерика», вважається засновником української школи граверів; <u>І. Руткович</u> - визначний галицький іконописець кін. XVII-поч. XVIII ст.; **Й. Кондзелевич** — український **іконописець** XVII — XVIII ст.; **Й. Пінзель** — визначний український **скульптор** XVIII ст.

У 1737 р. відкрито спеціалізоване музичне училище у Глухові.